

Sygn. akt II KK 206/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 55 ust. 1 i 3 w zb. z art. 53 ust. 1 i 2 w zb. z art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 lipca 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII K (...), J. S. został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

W kasacji wywiezionej przez obrońcę skazanego zawarto także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k., jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, ma wyjątkowy charakter. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Przenosząc te ogólne rozważania na grunt

rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że istnienia takich okoliczności obrońca skazanego J. S. nie wykazał, mimo że we wniosku odwołał się do zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Uchybienie to miało polegać na tym, że na rozprawie odwoławczej w dniu 13 lipca 2020 r. (k. 17136/tom LXXXVII) prowadzono sprawę w dalszym ciągu, mimo tego, że skład sądu uległ zmianie, przez co jeden z członków składu orzekającego nie był obecny na całej rozprawie. Zarzutowi temu nie można jednak nadać waloru oczywistej zasadności. Z protokołu rozprawy odwoławczej wynika, że Sąd, za zgodą stron, na podstawie art. 453 § 1a k.p.k. odstąpił od ustnego sprawozdania. Na obecnym etapie odwołać należy się do dalszej części tego przepisu, zgodnie z którym, ogłoszenie postanowienia o odstąpieniu od ustnego sprawozdania rozpoczyna przewód sądowy, który w takiej sytuacji prowadzony jest od początku (a nie w dalszym ciągu).

Także cech oczywistej zasadności nie nosi drugi z zarzutów dotyczący zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., z którą skarżący wiąże naruszenie art. 41 § 1 k.p.k. poprzez brak wyłączenia od orzekania w Sądzie odwoławczym sędziego delegowanego jako osoby niezdolnej do orzekania.

Odwołanie się do warunków osobistych skazanego – zamieszkania z matką w Belgii, nauki języków obcych (francuskiego i niderlandzkiego) oraz wolontariatu w czasie wolnym, nie jest również wystarczającą przesłanką wstrzymania wykonania orzeczonej kary. Podniesione przez obrońcę okoliczności mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary w trybie art. 153 k.k.w. lub o odroczenie jej wykonania w oparciu o treść art. 151 k.k.w., nie mogą jednak być przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji (wcześniejsze uwagi poczynione zostały wyłącznie w perspektywie przesłanek instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia), Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania

nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.